

Postanowienie z dnia 16 marca 2001 r.

I PZ 14/01

W sprawie o przywrócenie do pracy kasacja jest niedopuszczalna (art. 392¹ § 1 KPC), gdy wartość przedmiotu zaskarżenia określona stosownie do art. 23¹ KPC jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych.

Przewodniczący SSN Roman Kuczyński, Sędziowie: SN Katarzyna Gonera, SA Herbert Szurgacz (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 marca 2001 r. sprawy z powództwa Krzysztofa P. przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Usługowo-Handlowemu „L.” Leszka J. w S. o przywrócenie do pracy, na skutek zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie z dnia 11 stycznia 2001 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Powód Krzysztof P. domagał się przywrócenia do pracy w pozwanym Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowo-Handlowym „L.” Leszek J. w S., wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe i pracę nocną, świadczenia urlopowego i ekwiwalentu pieniężnego za pranie odzieży roboczej. Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2000 r. przywrócił powoda do pracy, zasądził na jego rzecz kwotę 1950 zł tytułem wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy, 682,64 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oraz 385,36 zł tytułem wynagrodzenia za pracę nocną i oddalił dalej idące powództwo. Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie, wyrokiem z dnia 20 września 2000 r. oddalił apelację pozwanego od tego wyroku w części zasądzającej roszczenie.

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2001 r. Sąd Okręgowy w Częstochowie odrzucił kasację pozwanego od wymienionego wyroku z uzasadnieniem, że wartość

przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 10.000 zł. W zażaleniu od tego postanowienia skarżący zarzucił, że w sprawach o przywrócenie do pracy kasacja jest dopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, ponieważ wyrok przywracający do pracy ma charakter mieszany: kształtujący i zasądający świadczenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Nie kwestionując przytoczonych przez skarżącego w zażaleniu na uzasadnienie swojego stanowiska poglądów doktryny oraz stanowiska Sądu Najwyższego należy zwrócić uwagę, że były one wyrażane na gruncie stanu prawnego obowiązującego do 30 czerwca 2000 r. W dniu 1 lipca 2000 r. weszła w życie ustawa z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz.U. Nr 48, poz. 554), która między innymi wprowadziła do Kodeksu postępowania cywilnego art. 392¹, przewidujący, że kasacja nie przysługuje w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 10.000 zł, oraz art. 23¹, który w sposób szczególny określił metody ustalania wartości przedmiotu sporu w sprawach o niektóre rodzaje roszczeń pracowników. W przypadku roszczeń pracowników dotyczących rozwiązania stosunku pracy wartość przedmiotu sporu stanowi - przy umowach na czas nieokreślony - suma wynagrodzenia za pracę za okres jednego roku. Roszczenie o przywrócenie do pracy niewątpliwie mieści się w grupie roszczeń dotyczących rozwiązania stosunku pracy. Suma wynagrodzenia powoda za okres jednego roku wynosi 7.800 zł. W sprawie kasacją został zaskarżony cały wyrok Sądu Okręgowego. Wartość przedmiotu zaskarżenia obejmuje więc ponadto zasądzone kwoty 682,64 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i 385,36 zł tytułem wynagrodzenia za pracę nocną.

Skoro w sumie wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekroczyła przewidzianej art. 392¹ KPC granicy 10.000 zł, należało orzec jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 393¹⁸ w związku z art. 397 i 385 KPC.

=====